

BLEGOTAĆ (8) *vb impf*

blegotać (6), **blekotać** (2); *blegotać BartBydg, Krow, Mącz* (2); *blekotać BielKron*; *blegotać* : *blekotać Calep* (2:1).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf *blegotać* (3). *◇ praes 1 sg* *blegocę* (3). *◇ 3 sg* *blegoce* (1). *◇ praet 3 sg m* *blekotął* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. *Gadać, paplać, pleść, dużo mówić; gannire Mącz, Cn; blaterare, verbigerare Calep; deblaterare Cn* (3) : *Nihil moror quid ille ganniat, Nie nie dbam co ón blegoce. Mącz 232d; Verbigero – Bliekoczę, gębą mielię. Calep 1112a, 133a.*

2. *Belkotać, mówić niewyraźnie, seplenić, jękać się; balbutire BartBydg, Calep; lallare Mącz* (5) : *BartBydg 211b; KrowObr 157; vpátrzył fwoy čás Skánderbeg/ [...] przeciął mu plecy szablą/ aż fie y krtaniowi doštało/ gdy iefzcze blekotał/ vciął mu głowę y przynioł przed Amurátá/ wzięł dáry acz ich niežądał. BielKron 242v; Hálác/ Lálkác/ Blegotác yáko dzieci czinią. Mącz 183b; Calep 122a.*

Synonimy: 1. plapać; 2. halać, lalkać.

Formacja współrzenna: przeblekotać.

Cf **BELKOTANIE, BLEGOTANIE, BELKOTAĆ**